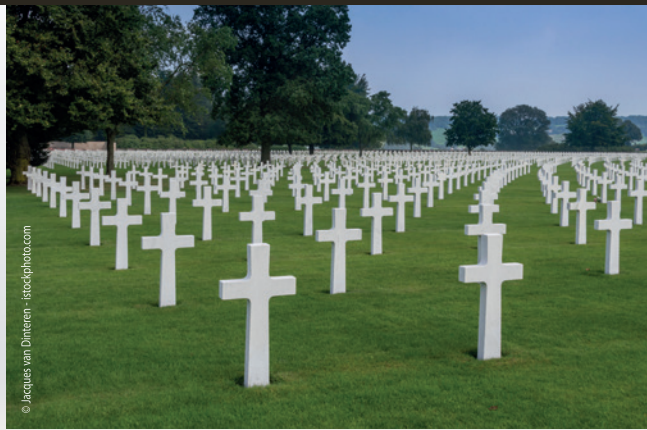

ilişkili olup olmadığını sordular. Jesus, Tanrı kendi kudretini şifa sayesinde göstermek istediği için, adamın kör doğduğunu açıkladı (Yuhanna 9,1-7)). Hananya ve Safira cemaate yalan söyledikleri için öldü (Elçilerin İşleri 5,1-11).

Sonsuzlukta acı

Acı, ölümden sonra başlayan sonsuzluğu göz önünde tutmadan incelenmemelidir! Elçi Pavlus, maluliyetiyle - yani hastalıkları, ağrıları ve kayıpları – övünmek için sebep bulurdu. Onun çektiği acılar işkence, dayak, hapishane, taşlama, gemi kazası, soyulmak, hastalık, yorgunluk, açlık, susuzluk ve soğuktan oluşur (2. Korintliler 11,16,33). Pavlus'un mektupları Mesih Jesus Christus'un ölümden sonra dirilmesi sayesinde bizim için ölümden sonra sonsuz yaşamın mümkün olduğunu gösterir. Bunu göze alacak olursak, çekilen acılar önemsizleşerek küçülür: **“Kanım şu ki, bu anın acıları gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez”** (Romalılar 8,18). Birkaç hastalığından ötürü acı çeken bir arkadaş bana şunları yazmıştı: “Tesellim, bu dünyanın acılarına katlanabilmem için, ölümden sonraki sonsuzluktur.”

Tanrı acı ve ölüme karşı ne yapar?

Tanrı'yı acılara karşı bir şey yapmamakla ve geriye yaslanmakla suçlayanlar çok önemli bir hakikatı gözden kaçırmışlar. Aslında Tanrı, merhametli bir Tanrı'dan beklediğimiz her şeyi çoktan yaptı. Tanrı'nın Oğlu Jesus Christus insan olarak dünyaya geldi ve bizim yerimize bütün acılara ve çarmıhta dehşet verici bir ölüme katlandı. Çünkü Adem'in günahı bütün insalığı feci bir çaresizlik içinde bırakmıştı.

Vücudumuz ölse bile, Tanrı bize kendi ölümsüz ruhunu yaratırken üflediği için ölümsüz bir ruha sahibiz. Bilincimiz sonsuza dek yaşayacaktır. Eğer Tanrı günahımıza karşı hiçbir şey yapmamış olsaydı, sonsuza dek Tanrı'dan ayrı kalırdık. Ve böylece de sonsuz acılar içinde olurduk.

Günahlarımız yüzünden Oğlu Jesus Christus'u bize göndermesi Tanrı'nın planıydı. Jesus Christus Golgata'da çarmıhta insanlığın bütün günahlarını üstlendi. Günahsız tek insan olarak yüklenecek güçte idi ve böylece Tanrı ve insan arasında günah sayesinde oluşan uçurumu kapattı. O'nun bu kurtuluş eylemi sayesinde herkes Christus'a inanmakla ölümden sonra sonsuz yaşama sahip olabilir (Yuhanna 1,12, Efesliler 2,8-9). Bütün Christus'a ve Tanrı'nın O'nu dirilttiğine inananlar ve O'nu Rab ve Kurtarıcı olarak kabul edenler, öldükten sonra sonsuzluğu Tanrı'nın yanında geçirecekler (1. Korintliler 15, 1-4).

Bizi Tanrı'dan sonsuza dek ayrı bırakacak bir yer daha var. İncil, Christus'a inanmayanların “ikinci ölümü” tadacağı konusunda uyarır, bu da sonsuza dek dehşetli acılar içinde Tanrı'dan ayrı olmak diye tanımlanan cehennemdir (Vahiy 21,8). İncil'in Matta 25,46 bölümünde Jesus bu iki yolu

şöyle açıklar: **“Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.”**

Şu iki söz arasında zıtlık yoktur. “Tanrı, her şeye gücü yeten ve sevecen bir Tanrı'dır.” „Dünya ise acı ve kötülüklerle doludur.”

Eğer Tanrı acı ve ölümü yok etmek isteseydi, ne yapması gerekirdi? Tabii ki, acı ve ölümün nedenini yok etmesi gerekirdi. Acı ve ölümün nedeni günahıdır. Böylece günahın nedeni olan biz insanları bu dünyada yok etmesi gerekir. Eğer affedilmemiş günahlarla ölürsek, gideceğimiz tek yer cehennemdir. Oysa bunu Tanrı istemiyor. İnsanlara olan sevgisinden kaynaklanan planı ise şudur:

Bu dünyada yaşadıkları kısa süre içinde onları acı ve ölüme bırakıyorum, ama Jesus Christus'un Sevindirici Haber'i onlara bildirilecek. Böylece ölümden sonra sonsuz acıdan kurtulup cennete daveti kabul etme şansına sahip olacaklar.

Bundan iki ayrı karar şansı oluşur: „**Jesus Christus'a inanan yargılanmayacak; O'na inanmayanlar ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir**” (Yuhanna 3,18).

Bunun bize sonuçları

Bütün düşüncelerimizden sonra başlangıçta bahsettiğim Tanrı'nın dört mantıklı davranış olasılığına geri geliyorum. İkinci numaranın doğru yanıt olduğunu tahmin ettiniz mi? **Tanrı acıyı yok edecek güçtedir, ama yok etmez, çünkü o acılar kurtuluşumuza yardımcı olur.**

Jesus Christus'un bütün günahlarınızı affetmesini bir duayla dileyin. Kendi şahsi Yaratan ve Kurtarıcınız olarak kabul edin ve O'nun izinden gidin ki, ölümden sonra acısız sonsuz yaşama ulaşip sevinebilesiniz.

Emekli Müdür ve Prof.
Dr. Mühendis Werner Gitt

WERNER GITT

NEDEN bu kadar çok ACI VARDIR?

Title of the original German edition: Warum gibt es so viel Leid?
Yazarın web sayfası: www.wernergitt.com
Almancadan Türkçeye çeviren: Jasmin Yıldız

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany, Tel.: +49 (0) 5149 98 91-0
Email: info@bruderhand.de; Web sitesi: bruderhand.de

Nr. 132-7 – Türkisch/Turkish – 5th edition 2023

Neden dünyamızda bu kadar çok acı ve ölüm vardır?

İnsanların kafasını bu kadar çok kuralayan bundan başka bir soru hemen hemen yoktur. Özellikle Tanrı konusunda bu soru piyasaya çıkar. Birçok insan şu kaniya varmıştır: Eğer sevecen ve her şeye gücü yeten bir Tanrı varsa, o zaman bu dünyada acı ve ölüm olamaz. Bu iddia doğru mudur? Şimdi bunu inceleyelim.

Dört mantıklı olasılık

Mantıklı olarak düşünecek olursak, neden Tanrı acı ve ölüme bu dünyada izin verdiği sorusuna dört çeşit ayrı yanıt verilebilir:

- 1) Ya Tanrı acıyı yok etmek ister, ama ona gücü yetmez.
- 2) Veya Tanrı acıyı yok edemez ve yok etmek de istemez.

- 3) Veya Tanrı acıyı yok edecek güçtedir, ama yok etmek istemez.
- 4) Veya Tanrı acıyı yok edecek güçtedir ve yok etmek ister.

Bu dört yanıtta hangisi doğrudur? Şimdi bunu açıklayalım.

Ölüm ve acı her yeredir

Acı ve ölüm bu dünyada peşimizi bırakmaz. Deprem, tornado, yüzyılın büyük selleri, gemi batması ve uçak düşmesi gibi kasıtsız doğal faciaları biliriz. Bir de insanların kasten sebep olduğu faciaları da biliriz.

Gazetelerin manşet yazıları yanında herbirimiz er yada geç bazen reddedilmek, kayıp, hastalık, kaza ve ölüm gibi acıları yaşarız. Bazı yeni doğan bebekler özürlüdür veya doğumdan birkaç gün sonra ölürlər. Acılar büyük olduğu zaman, insanlar Tanrı'yı suçlar. Bu problemin çözümü için önce tamamen birbirinden farklı iki ayrı tarih görüşünü karşılaştırmak istiyorum.

İki zıt görüş

Görüş 1 – Evolüsyon inancı: Buna göre dünyamız milyonlarca yıllık geçmişe sahiptir ve ölüm tarihimizin kaçınılmaz bir parçasıdır. Bu teoriye göre acı ve ölüm yaşam yaratan iki müttefik olarak açıklanır. Sadece ölüm sayesinde yeni bir yaşam oluşabilir düşüncesi savunulur. Alman mikrobiyolog Reinhard Kaplan bu konuda şunu yazar: *“Planlanmış yaşlanma ve ölüm yaratıklar için ve özellikle insanlar için büyük facia olsa bile, evolüsyonun türümüzü yaratabilmesinin büyük bedelidir.”*

Görüş 2 – Tanrı'ya inanç: İncil Tanrı'yı herşeyin yaratıcısı olarak tanıtır. O bütün yaratıklarının bir

tek açıklamasıyla *“çok iyi”* olduğunu belirtir (İncil, Yaratılış 1,3). Bu değerlendirme bütün yaratıkları ve de ilk insan Adem ve Havva'yı da kapsar. O iki ilk insanın Tanrı'ya itaatsizliğiyle işlediği ilk günahla, Tanrı'nın önceden uyarısına rağmen, insanlar ölüm, acı ve hastalıkları başlarına belâ getirdiler. Böylece *“Günahın bedeli ölümdür”* (Romalılar 6,23) kanunu yürülüğe girdi. Günah ve ölüm birbirine çok bağlıdır. Günah, ölüm denen davetsiz misafiri önceden çok iyi olan dünyaya getirdi. O günden beri dünyadaki yaratıklar yıkım ve ölümün pençesine bırakıldı.

Bu iki dünya görüşünden hangisi doğrudur? Mantıklı düşünecek olursak, bu ikisinden birinin yanlış olması gerekir. Bütün canlıların hücrelerinde akıl almayacak kadar çok bilgi buluruz. Bunlar organların oluşmasında ve bütün yaşam süreçlerinin idaresinde çok gereklidir. Maddede bilgi (enformasyon) kendiliğinden oluşamaz. Tabiat kanunlarının bilgisi ile evolüsyon teorisi yıkılabilir. Böylece sadece ikinci dünya görüşünden yani İncil öğretisinden yola çıkabiliriz.

Şimdi acı ve ölümün sebebini bulduk: O Adem ve Havva'dan beri insanların günahıdır. Böylece bütün dünyanın acılarının kökeni açıklanmış oldu.

Dünyayı açıklamaya çalışan ve ilk günahı gözardı eden bütün teoriler yanlış temele dayanır.

Sonuç: Dünyanın bugünkü berbat durumu bizim suçumuzdur.

Facialarda Tanrı'nın davranışı

Acı ve ölümün günahın sonucu olduğunu öğrendik. Ama, insanların sebep olmadığı tabiat facialarına ne demeli? Şimdi yüzyılın seli olarak adlandırılan örneğin Elbe ve Mulde Nehirlerinin Ağustos 2002 yılında taşmasını düşünüyorum. İncil'in Eyüp 12,14 bölümünde şunu okuyabiliriz: *“Suları tutarsa kuraklık olur, saliverirse sel götürür.”*

İncil'in Amos 3,6 bölümünde bu daha etkili şekilde dile getirilir: *“Rab bin onayı olmadan bir kent'in başına felaket gelir mi?”* İncil'in Yeşaya 45,5a+7 bölümü buna benzerdir: *“Rab benim, başkası yok...Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan, esenliği ve felaketi yaratan, bütün bunları yaratan Rab benim.”* Rabbin kendisini felaket ve facialara sebep olan birisi olarak tanıtmaması bizi şaşırtır. İlk bakışta bu sözler bizi dehşete düşürür. Tanrı sadece facialara izin vermez, daha daha faciaların yazarıdır. Bu önemsemediğimiz “sevecen Tanrı” tasavvurumuza hiç de uymaz. Düşünelim bir kere: Aynı Tanrı milyonlarca insanın perişanlık içinde boğulduğu tufana sebep oldu. Aynı Tanrı Amaleklileri kökten yok edip cezalandıracağına karar verdi (1.Samuel 15,2-3). Aynı Tanrı yine İncil'in Vahiy 21,8 bölümünde inançsızlara lanet kararını açıklar. Buna rağmen bu Tanrı sevgidir (1. Yuhanna 4,16). O da *“kendisinin biricik Oğlu Jesus Chrustus'u bu dünyaya ölümden sonra sonsuz yaşama kavuşmamız için yollayan aynı Tanrı'dır”* (1. Yuhanna 4,9).

Bazı insanların özel acısı

İncil, genel acı ve günahın da bu dünyanın bir parçası olduğunu öğretir. Şahısların özel acıları ile kendi işledikleri günahları arasında bağ kurulmalıdır. Bir hastaya ve acı çekenlere kendi şahsi durumunun günahları ile ilişkisi olduğunu bildirmekten uzak duralım.

Tanrı, Eyüp'ün adaletli olmasına rağmen, acı çekmesine izin verdi. Eyüp, yaşadığı o yıllarda dünyanın en dürüst adamı olmasına rağmen, çok acı çekti: Bütün çocuklarını, hizmetçilerini ve zenginliğini bir günde kaybetti. İlaveten çok kötü bir hastalığa da yakalandı. Tanrı ona acı çekmesinin sebebini asla açıklamadı, ama o, İncil'de Eyüp bölümünün her okuyucusuna cennetin kulislerinde olağanüstü ve Eyüp'ün bile anlayamadığı senaryolara şahit olmasına izin verir. Tanrı'nın Eyüp'ün acı çekmesine izin vermesinin belli bir sebebi vardı, ama o nedeni ne Eyüp'e, ne de bize açıkladı.

Çok nadir olarak Tanrı bazı şahısların acı çekmesinin nedenini açıkladı. Jesus ile elçileri bir kör adamın yanından geçerken, elçileri ona adamın körlüğünün kendisi ve anne-babasının günahı ile

